

[Nielsen.]

at det vil medføre Ro om dette Spørgsmaal paa Færøerne.

Forholdet er det, som jeg havde Lejlighed til at omtale i min Tale, at i de 26 Aar, Spørgsmaalet om Undervisningssproget har været fremme, har Sambandspartiet haft Flertal i mere end Halvdelen af Tiden, og at der saa sent som i 1935 blev vedtaget et Forslag om, at Færøsk og Dansk skulde være Undervisningssprog; vi har jo ingen Garanti for, at der ikke senere kan skabes et Flertal i Færøernes Lagting for det Forslag, der blev vedtaget i 1935.

Angaaende Utilfredsheden med dette Spørgsmaal paa Færøerne tror jeg nok man tør sige, at de utilfredse bliver vel næppe tilfredse, hvad man saa end foretager sig, medens derimod de, der har holdt paa den bestaaende Anordning, selvfølgelig har god Grund til at føle sig utilfredse, saaledes som Spørgsmaalet er ordnet nu.

Det havde maaske været rigtigt at foretage en orienterende Folkeafstemning mellem de skolesøgende Børns Forældre; men det vil vel være vanskeligt at faa den foretaget nu, efter at Anordningen er gennemført.

Den højtærede Statsminister udtalte, at jeg havde sagt noget om, at man skulde tale Dansk med Børnene. Men jeg er jo fuldkommen klar over — det fremhævede jeg ogsaa i min Tale —, at i de første Aar, Børnene gaar i Folkeskolen — de kommer jo fra Hjem, hvor der kun tales Færøsk —, kan Lærerne ikke tale Dansk med dem eller benytte Dansk som Undervisningssprog, og det er heller ikke blevet gjort. Derimod hævdede jeg, at Lærerne skulde være forpligtede til at tale Dansk med Børnene i Dansktimerne, for at de kunde faa det bedste mulige Kendskab til dette Sprog.

Første Næstformand (C. F. Sørensen): Tiden for en kort Bemærkning er overskredet.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Hvis Befolkningen paa Færøerne er tilfreds med den Ordning, at Undervisningssproget i Skolen skal være Dansk, saa bliver det for Fremtiden ogsaa Dansk. Det er ikke Lærerne, der afgør, hvad Sproget skal være. Naar der ikke i Anordningen staar noget om, at det skal være Færøsk eller Dansk, er det naturligvis de lokale Skolemyndigheder, der bestemmer, hvad Undervisningssproget skal være. Hvis altsaa de ærede Medlemmer, som har haft Ordet her, har Ret i, at Befolkningsflertallet ønsker, at

Undervisningssproget skal være Dansk, saa bliver det Dansk.

Saa har man spurgt: Hvorfor fremmede man ikke Forslaget fra 1935, da Sambandspartiet havde Flertal? Ja, men det Forslag, Sambandspartiet dengang vedtog, var jo ikke et Forslag om en Nyordning i den Forstand; det svarede i Hovedsagen til den Ordning, der gjaldt. Men Forslaget, der forelaa efter 1935, var bygget paa et betydeligt Flertal paa Færøerne. Det blev ikke imødekommet. Flertalsforslaget gik ud paa, at Undervisningssproget skulde fastslaaes at være Færøsk; det blev det ikke i Anordningen, efter den er det overladt til Befolkningens egen frie Afgørelse.

Det er ikke Formaalet med de Beslutninger, der træffes her, at man skal følge det ene eller det andet Parti paa Færøerne, men Formaalet maa være at træffe en Afgørelse, der kan gavne hele den færøske Befolkning; og det vil den Bestemmelse, der nu er gennemført, efter min Mening føre til.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) udtalte Ønsket og Haabet om, at denne Ordning vilde føre til det, som jeg har tilsigtet og ønsket, og det udtaler ogsaa jeg Haabet om. Selvfølgelig skal Dansk læres, det staar i Anordningen, og den skal overholdes, det er givet; den vil vi naturligvis forlange overholdt. Men derefter tror jeg, at denne Sag er i de bedste Hænder, naar den overlades til den færøske Befolkningens egen Afgørelse. Jeg haaber ogsaa, det skal vise sig, at denne Ordning vil fremme den gode Forstaaelse mellem Befolkningen deroppe og Befolkningen i det øvrige Land, idet jeg tror paa, at Frihed i kulturelle og aandelige Spørgsmaal er det bedste Grundlag at bygge et Samarbejde paa.

Ordføreren for Forespørgerne (Hendriksen): De fra forskellige Sider fremsatte Udtalelser giver mig ikke Anledning til ret mange Bemærkninger.

Den højtærede Statsminister hævdede, at min Paastand om, at der var almindelig Utilfredshed paa Færøerne med Regeringens Politik, ikke var rigtig. Det skulde glæde mig overordentligt, hvis det var mig, der havde Uret, og noget kunde jo tyde paa det i Betragtning af, at det ærede Medlem for 7de Kreds (Nielsen) støttede den højtærede Statsminister, idet han sagde, at en saadan Utilfredshed ikke var almindelig paa Færøerne. (Nielsen: Ikke det jeg ved af!). Ingen kan jo forpligte sig over sin Viden, og det gør det ærede Medlem naturligvis heller ikke. Jeg har faaet en Række Henvendelser fra Færinger, gaaende ud paa noget helt